

[Landbrugministeren.]

at kun 80 pCt. af Garantikapitalen har kunnet bevilges fra Statens Side. Denne Bestemmelse kan selvsagt ikke faa tilbagevirkende Kraft, men omvendt vil de nu eksisterende Driftslaaneforeninger i Fremtiden faa Adgang til denne Forøgelse af det Laanebeløb, der kan stilles til Raadighed.

Endelig indføres den Ændring, at Staten tilskyder et Beløb til Administrationen af disse Foreninger, et Beløb, der dog maa bevilges paa de aarlige Finanslove, men som ikke kan overstige $\frac{1}{2}$ pCt. af det samlede Beløb, der staar til Raadighed for vedkommende Forening. Forholdet er i Øjeblikket dette, at Foreningerne kan anvende indtil 1 pCt. af det samlede Laanebeløb til Administration; men fra mange af disse Foreninger foreligger der Klager over, at denne ene Procent ikke slaar til, og jeg tror, det er af stor Vigtighed, at disse Foreninger, der jo er nye og for saa vidt noget uprøvede, kan faa Midler til at gennemføre den Administration og det Tilsyn og den Kontrol, som ganske sikkert er paakrævet her. Staten skulde da nu gaa ind og dække Halvdelen af Administrationsudgifterne, altsaa $\frac{1}{2}$ pCt., og hvis Foreningerne bruger mere, maa de selv tilbageholde det af det Beløb, der udlaanes til Medlemmerne.

Jeg skal i Forbindelse hermed nævne, at det er Landbrugministeriets Ønske i endnu højere Grad end hidtil, eventuelt gennem Nedsættelse af et Udvalg, paa nærmere Hold at følge disse Foreningers Virksomhed for at søge tilvejebragt en større Ensartethed i de Fremgangsmaader, der kommer til Anvendelse.

Da der ogsaa om dette Forslag er fuld Enighed i det nævnte Udvalg, og da det er et Løfte, som jeg har afgivet for Udvalget, at jeg vilde fremsætte dette Forslag her, tør jeg ogsaa i dette Tilfælde forvente, at man vil lade dette Forslag nyde ekstraordinær hurtig Fremme i Tinget.

Endelig skal jeg have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i de om den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole gældende Lovbestemmelser*. De Lovbestemmelser, der her tages op til Ændring, er dels en Bestemmelse i Lov af 8. Marts 1856, hvorefter Landbohøjskolens Anliggender skal bestyres af en Direktør, der udnævnes af Kongen, og dels en Bestemmelse i Lov af 12. April 1892, hvorefter der ansættes en Inspektør ved Landbohøjskolen, der tillige udfører Kassererforretningerne.

Det Forslag, jeg her fremsætter, gaar ud paa, at Ledelsen af Landbohøjskolen overgaar dels til en af Lærerforsamlingen

valgt Rektor og dels til en af Kongen udnævnt Administrator, og at samtidig den nuværende Direktørstilling og Inspektørposten nedlægges. Hidtil har Forholdet været det, at Lærerraadet paa Landbohøjskolen i Virkeligheden ingen Indstillingsret har haft med Hensyn til Udnævnelsen af en ny Direktør. Ministeriet har ved en tidligere Lejlighed lovet at lade Lærerraadet faa Lejlighed til at udtale sig, men Ministeriet staar i øvrigt frit med Hensyn til, hvem det vil indstille til Udnævnelse til Direktørstillingen. Jeg maa nu imidlertid mene, at den Ordning er uheldig i flere Henseender. Jeg finder det uheldigt, at Lærerraadet ved højere Læreanstalter ikke har ubetinget Ret til selv at udpege den Mand, det ønsker skal føre Forsædet i Lærerforsamlingen, og som skal lede hele Undervisningen ved en saadan højere Læreanstalt og repræsentere Skolen overfor Omverdenen. Jeg finder det fuldt ud naturligt og rimeligt, at Lærerne faar den ubetingede Ret til selv at bestemme, hvem der baade med Hensyn til Undervisning og med Hensyn til Repræsentation skal være den ledende, og hvis Lærerraadet faar en saadan ubetinget Ret, vil det i Regelen gaa saaledes, at Lærerne til denne Post vil samle sig om en Mand ud af deres Midte, der rager op baade som Lærer og som Videnskabsmand, og som er i Besiddelse af de fornødne repræsentative Egenskaber. Men hvis man kan samle alle disse Egenskaber i een Person, er det aldeles ikke givet, at man samtidig kan finde en Person, der er egnet til at forestaa Administrationen af et saa stort Budget, som Landbohøjskolens Budget udgør, og jeg maa derfor finde, at det er rimeligt, naar det ønskes at give Lærerraadet Indflydelse paa eller rettere sagt ubetinget Afgørelsesret af, hvem der skal lede Skolens Undervisning; at Ministeriet, der overfor Bevillingsmyndighederne har Ansvaret for den Økonomi, der føres paa Skolen, forbeholder sig at udpege den Mand, der skal lede Skolens Økonomi, og det er det, som Forslaget gaar ud paa. Lærerne faar, i Modsætning til hvad der er Tilfældet i Øjeblikket, Adgang til selv at vælge for en Periode af 3 Aar den Mand, der skal være den egentlige Leder af denne Undervisning, men samtidig udnævner Ministeriet den Mand, der skal lede Skolens Økonomi.

Jeg ønsker udtrykkelig at fremhæve, at der i dette Lovforslag ikke bør og ikke kan lægges nogen Kritik imod den hidtidige Ledelse af Skolen, lige saa lidt som deri fra min Side ønskes lagt nogen som helst Mistillid til Lærerraadet. Det er udeluk-